

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správným soudem Slovenskej republiky dne 22. března 2023 – BONUL s.r.o. v. Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu

(Věc C-185/23, BONUL)

(2023/C 252/17)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: BONUL s.r.o.

Žalovaný: Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu

Předběžné otázky

1. Má být čl. 51 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie vykládán tak, že členský stát uplatňuje právo Unie v situaci, kdy soud tohoto členského státu posuzuje zákonnost rozhodnutí zvláštního výboru parlamentu tohoto státu, který ve druhém stupni potvrdil správní rozhodnutí vnitrostátního bezpečnostního orgánu, jímž zrušil (odňal) právnické osobě

— potvrzení o průmyslové bezpečnosti opravňující k přístupu k utajovaným informacím podle vnitrostátního práva,

ale zároveň a výlučně v důsledku zrušení tohoto potvrzení i

— osvědčení o průmyslové bezpečnosti, které bylo této právnické osobě vydáno pro účely přístupu k utajovaným informacím „SECRET UE/EU SECRET“ ve smyslu článku 11 a přílohy V rozhodnutí Rady ze dne 23. září 2013 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (2013/488/EU⁽¹⁾), v platném znění?

2. V případě kladné odpovědi na otázku č. 1:

Má být čl. 47 první a druhý pododstavec Listiny vykládán tak, že brání vnitrostátní právní úpravě a praxi, podle nichž

a) se v rozhodnutí vnitrostátního bezpečnostního orgánu o zrušení (odnětí) uvedeného potvrzení a osvědčení neuvádějí utajované informace, které tento orgán vedly k závěru, že jsou splněny podmínky pro jejich zrušení (odnětí), ale uvádějí se jen odkazy na příslušný dokument ve spise tohoto úřadu, v němž je tato utajovaná informace obsažena,

b) dotčená právnická osoba nemá přístup ke spisu vnitrostátního bezpečnostního orgánu a k jednotlivým dokumentům, ve kterých jsou uvedeny utajované informace, které tento orgán vedly k závěru o zrušení (odnětí) uvedeného potvrzení a osvědčení,

c) přístup k tomuto spisu a k takovým dokumentům může mít advokát dotčené právnické osoby, avšak pouze se souhlasem ředitele vnitrostátního bezpečnostního orgánu, případně se souhlasem jiného orgánu, který vnitrostátnímu bezpečnostnímu orgánu tyto dokumenty předložil, a i po takovém přístupu je povinen zachovávat mlčenlivost o obsahu spisu a těchto dokumentů,

d) přístup k tomuto spisu a k těmto dokumentům však má v plném rozsahu soud, který posuzuje zákonnost rozhodnutí popsaného v otázce č. 1?

3. V případě kladné odpovědi na otázku č. 2:

Má se čl. 47 první a druhý pododstavec Listiny vykládat tak, že přímo umožňuje (případně ukládá) soudu, který posuzuje zákonnost rozhodnutí popsaného v otázce č. 1, aby nepoužil právní úpravu a praxi uvedenou v otázce č. 2 a umožnil dotčené právnické osobě nebo jejímu advokátovi přístup ke spisu vnitrostátního bezpečnostního orgánu, případně k dokumentům, ve kterých jsou uvedeny utajované informace, pokud to tento soud považuje za potřebné k zajištění práva na účinnou právní ochranu a kontradiktorní řízení?

4. V případě kladné odpovědi na otázku č. 3:

Má se čl. 51 odst. 1 a 2 Listiny vykládat tak, že oprávnění soudu povolit přístup ke spisu, případně k dokumentům ve smyslu otázky č. 3 se týká

— pouze těch částí spisu nebo dokumentů, které obsahují informace relevantní pro posouzení průmyslové bezpečnosti ve smyslu článku 11 a přílohy V rozhodnutí Rady 2013/488/EU,

nebo

— i těch částí spisu a dokumentů, které obsahují informace relevantní pouze pro posouzení průmyslové bezpečnosti ve smyslu vnitrostátního práva, tj. nad rámec důvodů předpokládaných v rozhodnutí Rady 2013/488/EU?

(¹) 2013/488/EU: Rozhodnutí Rady ze dne 23. září 2013 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. 2013, L 274, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Judiciaire de Paris (Francie) dne 17. února 2023 – Le Procureur de la République de Paris v. VGG AG a další

(Věc C-190/23, VGG)

(2023/C 252/18)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal Judiciaire de Paris

Účastníci původního řízení

Žalobce: Le Procureur de la République de Paris

Obžalovaní: VGG AG, VGG Entertainment Inc., Dan A., SAS M. Trade, SASU D., SAS T. Logistique, Arthur C., SAS S., Grégory B., David C., David M., IE, CID

Předběžné otázky

- 1) Má být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že umožňuje vnitrostátním orgánům použít právní úpravu vyplývající z článku 1 francouzského loi du 27 juin 1919 portant répression du trafic des billets de théâtre (zákon ze dne 27. června 1919 o potírání obchodu se vstupenkami na divadelní představení) a z článku 313–6-2 code pénal (trestní zákoník), zavedeného zákonem ze dne 12. března 2012, pokud tato ustanovení mají za účinek, s výhradou určitých výjimek, zákaz dalšího prodeje nebo podpory dalšího prodeje vstupenek zakoupených na primárním trhu mezi evropskými fyzickými nebo právnickými osobami usazenými ve dvou různých členských státech?
- 2) Mají být články 56 a 52 SFEU a s nimi související naléhavé důvody obecného zájmu vykládány v tom smyslu, že připouští, aby vnitrostátní orgány na základě právní úpravy vyplývající z článku 1 francouzského zákona ze dne 27. června 1919 o potírání obchodu se vstupenkami na divadelní představení a z článku 313–6-2 trestního zákoníku, zavedeného zákonem ze dne 12. března 2012, odůvodnily omezení, která zřejmě nejsou způsobilá účinně chránit uváděné cíle, jako je ochrana veřejného pořádku a ochrana spotřebitelů, nebo která jsou nepřiměřená s ohledem na alternativní opatření, která by mohla být přijata?